

(2003/C 242 E/267)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1395/03**esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle**

(10. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen sijoituspaikka

Suomalaisiin diplomaattilähteisiin tukeutuvien tiedostusvälineiden mukaan Italian ja Suomen hallitus olisivat päässeet yhteisymmärrykseen Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen EFSA:n jakamisesta kahdeksi virastoksi, jotka sijaitsisivat Helsingissä ja Parmassa. Samojen lähteiden mukaan sopimus olisi jo saanut Euroopan komission puheenjohtajan Romano Prodin tuen, eikä maatalouskomissaari Franz Fischlerkään vastustaisi viraston jakamista, mikä olisi todellakin ristiriidassa komissaari David Byrnen toistuvien julkisten lausuntojen kanssa.

On kyse erittäin tärkeästä asiasta paitsi viraston toiminnan kannalta, myös siksi, että useat kaupungit (Barcelona, Helsinki, Lille ja Parma) hakivat viraston sijoituspaikkaa itselleen ja että parlamentti on ottanut asiaan toistuvasti kantaa.

Lisäksi lopullinen päätös viraston sijoittamisesta on ollut tekemättä Laekenin Eurooppa-neuvostosta (19. joulukuuta 2001) saakka, jossa virasto päätettiin sijoittaa väliaikaisesti Brysseliin huolimatta siitä, että väliaikaisuus ja epävarmuus vaikuttaisivat kielteisesti sen työskentelyyn ja sen mahdollisuuksiin palkata asiantuntijoita. Tämä tietää lisähuolia Euroopan kansalaisille, jotka viime vuosina ovat joutuneet kohtaamaan erilaisia elintarviketurvallisuuteen liittyviä kriisejä.

Mitä tietoja komissiolla on tästä väitetystä sopimuksesta?

Mikä on ollut Euroopan komission osuus koko asiassa ottaen huomioon, että lopullinen päätös täytyy tehdä neuvostossa?

Voiko komissio vahvistaa, että se tukee italialaisten ja suomalaisten tekemää sopimusta?

Jos kyllä, niin mistä syistä ja millaisin perusteluin komissio on päätenyt tähän ratkaisuun?

Jos ei, niin ottaen huomioon, että virallista lopullista päätöstä viraston sijoittamisesta ei vielä ole tehty, millä tavalla komission näkökulmasta väliaikaisuus voi vaikuttaa viraston töihin ja virkamiehiin, jotka tällä hetkellä työskentelevät väliaikaisessa virastossa Brysselissä?

Onko komissio saanut Espanjan hallitukselta vetoomusta, jossa pyydetään komissiota huomioimaan Barcelonan ehdokkuus tai ottamaan siihen kantaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

Laekenin huippukokouksessa (19. joulukuuta 2001) Eurooppa-neuvosto sopi ratkaisevansa kysymyksen Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lopullisesta sijoituspaikasta. Asiasta on tarkoitus sopia useita äskettäin perustettuja eurooppalaisia virastoja koskevan kokonaisvaltaisen sopimuksen yhteydessä.

Koska Eurooppa-neuvosto ei kuitenkaan halunnut asettaa kyseenalaiseksi aikataulua, jossa vahvistetaan elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminnan aloittaminen vuonna 2002 ja jonka se oli lyönyt lukkoon Nizzan huippukokouksessa ja vahvistanut Göteborgin huippukokouksessa, se sopi samalla myös, että elintarviketurvallisuusviranomainen voi aloittaa toimintansa Brysselissä odotettaessa kokonaisvaltaiseen sopimukseen pääsemistä.

Tämän ratkaisun ansiosta viranomainen on voinut aloittaa toimintansa nopeasti. Viranomaisen johtokunta on työskennellyt syyskuusta 2002, sen toimiva johto on toiminut virassaan vuoden 2003 alusta samoin kuin sen neuvoa-antava ryhmä. Viranomaisen alaisuuteen ollaan perustamassa myös tiedekomitea sekä pysyviä tiedelautakuntia. Lisäksi ensimmäinen ryhmä keskeisiä työntekijöitä, jotka ovat erityisesti tiedemiehiä, on jo aloittanut työt.

Komissio on havainnut lehdistötiedoista, että Italian ja Suomen hallitukset olisivat päässeet sopuun elintarviketurvallisuusviranomaisen sijoituspaikasta.

Komissio toteaa, että toimielinten nykyisen käytännön mukaan päätös virastojen sijoituspaikasta tehdään jäsenvaltioiden hallitusten päämiesten yhteisellä päätöksellä. Tästä syystä kahden hallituksen välinen sopimus ei ole riittävä viraston sijoituspaikan päättämiseksi.

Komissio on viranomaisen sijoituspaikkaa koskevassa keskustelussa muistuttanut useaan otteeseen operatiivisista edellytyksistä, jotka mahdollistavat viranomaisen tehokkaan toiminnan: viranomaisella on oltava keskeinen sijainti ja sinne on oltava hyvät kulkuyhteydet, ja nämä seikat on helppo sovittaa yhteen sen kanssa, että viranomaisen on voitava työskennellä tiiviissä yhteistyössä riskienhallinnasta vastaavien yhteisön tahojen kanssa erityisesti kriisitapauksissa. Komissio ei ole kuitenkaan tukenut erityisesti yhtäkään ehdokasta.

Komissio pyrkii minimoimaan kielteiset vaikutukset, joita saattaa aiheutua viraston väliaikaisesta sijoittamisesta Brysseliin. Komissio on antanut erityisiä säännöksiä, jotta elintarviketurvallisuusviranomaisella sekä muillakin väliaikaisissa toimitiloissa toimivilla virastoilla (meriturvallisuusvirastolla ja lentoturvallisuusvirastolla) on asianmukaiset toimitilat. Tehtyjen rekrytointien ja meneillään olevien rekrytointien ansiosta on saatu asiantuntevaa ja ammattitaitoista henkilökuntaa. Viraston ja sen eri elinten toiminta käynnistyy tyydyttävällä vauhdilla.

Komissio on saanut kaikilta elintarviketurvallisuusviranomaisen sijoituspaikan ehdokaskaupungeilta (Barcelonalta, Helsingiltä, Lilleltä ja Parmalta) yksityiskohtaisia tietoja edellytyksistä, joita ne tarjoavat viranomaiselle ja sen moitteettomalle toiminnalle. Komission tehtävä ei ole ilmaista mielipidettään ehdokkaista, koska ehdokaskaupunkien arviointi ja päätöksen tekeminen asiasta kuuluvat toimielinten nykyisen käytännön mukaan jäsenvaltioiden hallitusten päämiehille.

(2003/C 242 E/268)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1477/03

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. toukokuuta 2003)

Aihe: ”Voi ja muut maitorasvat” — vienti jäsenvaltioista Vatikaanivaltioon ja vientituki

Kirjallisen kysymyksen P-3202/02⁽¹⁾ vastauksessa on mukana luettelo tuonnin määrästä ja vientitukeen oikeutettujen tuotteiden tuen määrästä euroina.

Tästä luettelosta, joka koskee CN-koodiin 0405 kuuluvan voin ja muiden maitorasvojen vientiä Vatikaanivaltioon käy ilmi:

- a) vuonna 1998 Itävallasta tuotiin 155 kiloa, josta maksettiin vientitukea 272 200,57 euroa eli 1 756,13 euroa/kilo
- b) vuonna 1999 Italiasta tuotiin 0,064 kiloa, josta maksettiin vientitukea 402,90 euroa eli 6 295,31 euroa/kilo.

Todennäköisesti vuonna 1998 vietiin 155 000 kiloa ja vuonna 2000 noin 230 kiloa. Vientituen määrä vaihtelee uskottavammissa luvuissa 1,76 ja 1,75 euroa / viety kilo lihaa.

Näiden korjausten jälkeen näyttää siltä, että vuonna 1998 kokonaisvientituki olisi 174 215,500 kiloa, vuonna 1999 156 230 kiloa, vuonna 2000 145 560 kiloa ja vuonna 2001 146 200 kiloa.

Asetuksen EY N:o 419/2002⁽²⁾ mukaan luettelon lukuja, jotka ovat tietopankista CATS, voidaan käyttää seurantaan ja arviointiin.

Taulukossa täsmennetään, että mittayksiköt, painot ja euromääräiset summat ovat jäsenvaltioiden toimittamia.